

νοῦς. Τῆν. (Ἰστέρν.) γρεβολεβάντες Θεσσ. (Τρίκερ.)—Λεξ. Βυζ. δρεολεβάντες Ἰθάκ. γρεγολεβάντης πολλαχ. γρεγολεβάντης Κύθν. γρεκολεβάντης Εὐβ. (Κάρυστ.) γρεολεβάντης Κάρπ. (Ἐλυμπ.) Κύπρ. Λυκ. (Λιβύσσ.) Σκίαθ. Χάλκ. Χίος γρεολεβάντης Θράκ. (Αἰν.) Κεφαλλ. (Χαβδᾶτ.) Λέρ. Μεγίστ. Πάτμ. γριουλιβάντ'ς Ἡπ. Θεσσ. γριουλιβάντ'ς Εὐβ. (Λιχάς) γριουλιβάντ'ς Σάμ. γρεγολεβάντο τό, Κάρπ. γρεολεβάντο Κέρκ. Κεφαλλ. (Χαβδᾶτ.) γρεολεβάντο Κάρπ.

Ἐκ τοῦ Ἑνετ. *gregolevante* = ὁ βόρειος-βορειοανατολικὸς ἄνεμος.

1) Ἄνεμος πνέων ἀκριβῶς μεταξὺ τοῦ γ ρ έ γ ο υ (μέσου) καὶ τοῦ λ ε β ά ν τ ε (ἀπηλιώτου) κοιν.: Ἀνάμεσα 'ς τὸ γρέο καὶ 'ς τὸ λεβάντε εἶναι ὁ γρεολεβάντες Καστ. Ὄταν κοντεύαμε νὰ φτάσουμε 'ς τὴν Ἐρείκουσα, ἄρχισε ἕνας γρεολεβάντες ποὺ μᾶς ἄλλαξε τὸν ἀδόξαστο Κέρκ. Ὁ καιρὸς εἶναι δρεολεβάντες ποῦρος (=καθαρός,πραγματικὸς) Ἰθάκ. Μοῦ 'φευγε τὸ κάτουρο στάλα - στάλα ἀπὸ τὸ κρύγιό μου, ἅμα ἐφύσουνε ὁ γρεολεβάντες Ἐρεικ. Ἡ τράτα θέλει βάρκα νὰ πετάῃ σὰ σαῖνι τσι θάλασσες μὲ τσοῦ γρεολεβάντης καὶ τσι σοροκάδες αὐτόθι. Ὁδες ἤμαστε κοδὰ 'ς τὸ γάβο, σοῦ κατεβάζει ἕναν ἄγριο γρεολεβάντε κ' ἡ θάλασσα ὅλη σοῦ γίνηκε ἕνας ἀφρός Παξ. Σήμ-μερα φυσᾷ γρεολεβάντης Κύπρ. Ἐδῶ μέσα χύνει πολὺ ἀέρα ὁ γρεολεβάντης Σκίαθ. Τὸ γρεγολεβάντε οἱ ναυτικοὶ τὸν λένε μάννα τῆς βροχῆς Ν. Χαλιόρ., Ὑδρείκ. Θρῦλ., 163. Ἀπ' τῇ θάλασσα τὰ ἴδια καὶ χειρότερα, γρεγολεβάντες δυνατός, φορτοῦνα Α. Παπαδιαμ., Χριστουγενν. διηγ., 80. Τὸ χιονόνερο ἤρχισε νὰ ἐπιρρίπτῃ ὀρμητικῶς ὁ γρεγολεβάντες Α. Μωραϊτίδ., Διηγ. 2, 88. || Ἄσμ.

Χύν' ὁ βοριάς μὲ τὸ νερὸ κι ὁ νότος μὲ τὸ χιόνι,
τὸ ῥημο γρεολεβάντο τὸ σταυρωτὸ χαλάζει!

Κάρπ. 2) Ἡ ἐπὶ τῆς βορειοανατολικῆς πλευρᾶς τοῦ οἰκήματος τοῦ μύλου ὑπάρχουσα ὀπή, ἡ ὁποία χρησιμεύει εἰς τὸ νὰ στρέφῃ τὸν ἄξονα καὶ τὸν τροῦλλον τοῦ ἀνεμομύλου πρὸς τὴν κατεύθυνσιν τοῦ ἀνέμου γρεγολεβάντε Κύθν.

γρεγολεβαντούρα ἡ, Γ.Σακκᾶ, Ν. Ἑστ. 22 (1937), 1571.

Ἐκ τοῦ οὐσ. γ ρ ε γ ο λ ε β ά ν τ ε ς καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -ο ὑ ρ α.

Ὁ ἄνεμος γ ρ ε γ ο λ ε β ά ν τ ε ς: Ἡ γρεγολεβαντούρα ἄρχισε νὰ σπάζῃ κ' ἡ ἄχνα τοῦ μπουγαζιοῦ νὰ γίνεται πιὸ διάφανη τώρα.

γρεγοπούλλι τό, ἐνιαχ. γρεοπούλλι Προπ. (Κύζ.)

Ἐκ τῶν οὐσ. γ ρ έ γ ο ς καὶ π ο υ λ λ ι.

Τὸ πτηνὸν Χαραδριὸς ὁ ὑέτιος (*Charadrius pluvialis*) τῆς οἰκογ. τῶν Χαραδριδῶν (*Charadriidae*), τοῦ ὁποίου ἡ φωνὴ πιστεύεται ὅτι προαγγέλλει ἐπικείμενον γρέγον ἄνεμον καὶ βροχήν. Συνών. β ρ ο χ ο π ο ὑ λ λ ι.

γρέγος ὁ, κοιν. γρέγους κοιν. βορ. ἰδιωμ. γρέκος Κύπρ. D.C. Hesseling, Mots marit., A. Maidhof, Neugr. Rückwand, 11 H. Kahane, Byz. Neugr. Jahrb. 15 (1939), 105 γρέος σύνθηθ. καὶ Πόντ. (Οἶν.) γρέους Σάμ. γρέβος Λεξ. Βυζ. γρέβους Εὐβ. (Λιχάς) Θεσσ. (Τρίκερ.) Πόντ. (Οἶν.) γρέος Ἰθάκ. Νάξ. (Χώρ.) ἐγρέος Νάξ. (Ἀπύρανθ. Δαμαρ. Κινίδ. Φιλότ.)

Ἐκ τοῦ Ἑνετ. *grego* = βορειοανατολικὸς ἄνεμος.

1) Ὁ ΒΑ ἄνεμος, ὁ λεγόμενος καὶ μέσης κοιν. καὶ

Πόντ. (Οἶν.): Φυσάει γρέγος, θὰ βρέξῃ Σαλαμ. Θὰ φ'σῇσ' γρέος Λευκ. (Φτερν.) || Τὸ πατεῖ 'ς τὸ γρέγο (ἤρχισε νὰ πνέῃ γρέγος, ΒΑ ἄνεμος) Κίμωλ. Βαστοῦν οἱ γρέγοι (ἐπιμένουν οἱ γρέγοι, οἱ ΒΑ ἄνεμοι) Κ. Ἀνανιάδ., Θαλασσιν. Ἐγκυκλ., 209. Ἐγρέος: -Σπίτι στερέο! (ἐπειδὴ ὁ ΒΑ ἄνεμος εἶναι σφοδρὸς, πρέπει αἱ στέγαι τῶν οἰκιῶν νὰ εἶναι στερεαί) Νάξ. (Φιλότ.) || Γνωμ.

Μὲ γέρο γρέο ἀρμένιζε, σουρόκο παλληκάρι

(καλὸν εἶναι νὰ ταξιδεύῃ κανεὶς, ὅταν ἔχῃ κοπάσει ὁ βορειοανατολικὸς ἄνεμος ἢ ὅταν ἀρχίζῃ νὰ πνέῃ ὁ σιρόκος) Κεφαλλ.

Πονέντες καργᾶδος, | γρέος παρτσᾶδος

(ὅταν ἀρχίσῃ νὰ πνέῃ ἰσχυρὸς δυτικὸς ἄνεμος, ὁ ΒΑ παύει) Θήρ. (Οἶα). Ἡ φωτιά εἶναι γρέος καὶ κακοσβεύεται (τὸ πῦρ δυσκόλως καταστέλλεται, διότι ἐξαπλοῦται καὶ ἰσχυροποιεῖται ὡς ὁ γρέγος) Κεφαλλ.

Ἐ γρέος εἰς τὴ θάλασ-σα σὰμ μέρμηγκας γεν-νεύεται (ὁ ΒΑ ἄνεμος ἀσθενῶς πνέων κατ' ἀρχὰς ἐπιτείνεται κατὰ μικρὸν) Μεγίστ. || Ἄσμ.

Ἐφτὰ Ἀπρίλη ἦτανε, μὴν εἶχε ξημερώση,
πού 'καμ' ὁ γρέος μιὰ βροχή, γιὰ νὰ μᾶς θανατώση
Κύθηρ.

Σ τὸν γρέγον ἀρμυνίζουμι, 'ς τὴν ὁστρία πιρπατοῦμι
Μακεδ. (Ὀλυμπ.) || Ποίημ.

Σ τὸ γρέγο ποὺ τ' ἀφέγγαρο δροσίζει μερονύχτι
μακρὸν ξεχύνουν θρόισμα τὰ ὀρθόφηλα πλατάνια

Α. Γιαλούρ., Ἀνθολογ. Η. Ἀποστολίδ, 53. Συνών. β ο ρ ρ α π η λ ι ώ τ η ς, γ ρ ε γ α λ ά κ ι, γ ρ ε γ ά λ η ς, γ ρ ε γ ά λ ι, γ ρ ε γ ο β ό ρ ι, γ ρ ε γ ο υ λ ά κ ι, μέσης.

2) Ὁ βόρειος ἄνεμος Ἀλόνν. Λευκ. (Φτέρν.) Προπ. (Κύζ.): Βαστάει γρέος (=πνέει βόρειος ἄνεμος) Φτερν. 3) Ἐκάστη τῶν δύο δοκῶν τῆς στεφάνης τοῦ ἄνω κινητοῦ τμήματος τοῦ ἀνεμομύλου, ἐπὶ τῶν ὁποίων στηρίζεται ὁ ἄξων αὐτοῦ Αἴμν.

Ἡ λ. καὶ ὡς ἐπάν. ὑπὸ τὸν τύπ. Γρέγος Ἀθῆν. Εὐβ. (Χαλκ.) Θεσσ. (Λάρ.) Λέσβ. (Καλλον.) Μακεδ. (Θεσσαλον.) Πειρ. Στερελλ. (Ἀφίδν.) Χίος (Καρδάμ.) καὶ ὡς παρωνύμ. ὑπὸ τοὺς τύπ. Γρέγο Τσακων. (Πραστ.) καὶ Γρέος Κεφαλλ.

γρεγοτραμουντάνα ἡ, πολλαχ. γρεγονδαμ'δάνα Σαμοθρ. γριγοντραμουντάνα Στερελλ. (Ἅγιος Κωνσταντ.) γρεγοτραμουντάνα Α. Παλάσκ. Ὁιοματολόγ. ναυτικόν, 47 Ν. Πολίτ., Παροιμ. 4, 116 γρεγοτρεμουντάνα Ζάκ. γρεκοτραμουντάνα Πελοπν. (Ἀργολ.) — Λεξ. Βάιγ. Ἡπίτ. γρεκοτρεμουντάνα Σκόπ. γρεβοτραμουντάνα Θεσσ. (Τρίκερ.) — Λεξ. Βυζ. γρεοτραμουντάνα Ἀμοργ. Ἡπ. (Πάργ.) Θεσσ. Λυκ. (Λιβύσσ.) Σῦρ. γρεοτραμουντάνα Μεγίστ. Πάτμ. Σχινούσ. γρεοτραμουντάνα Καστ. γρεοδραμουντάνα Κάρπ. (Ἐλυμπ.) γρεοτρεμουντάνα Ἀντίπαξ. Ἐρεικ. Κέρκ. Μαθράκ. Ὁθων. Παξ. γριουτραμουντάνα Θράκ. (Αἰν.)

Ἐκ τοῦ Ἑνετ. *gregotramontana* = ἄνεμος μεσοβορρᾶς. Παρὰ Σομ. ὁ τύπ. γ ρ ε γ ο τ ρ α μ ο υ ν τ ά ν α.

1) Ἄνεμος πνέων μεταξὺ γ ρ έ γ ο υ καὶ τ ρ α μ ο υ ν τ ά ν α ς, ὁ ἄλλως μεσοβορρᾶς σύνθηθ.: Ἐφύσουνε γρεοτρεμουντάνα, ποὺ πῆγε νὰ μᾶς ἀσ'κώσῃ μαζί μὲ τὸ καῖκι Κέρκ. Ἀμ' ἀσπίσ' τοῦ χουντάρ', ἅα φ'σῇξ' γρεγονδαμ'δάνα (ἀσπίσ' = ἀσπρίση, χουντάρ' = χορτάρι, ἅα = θά) Σαμοθρ. Γύρισε τὴν πλώρη του μιὰ κάρτα ἀπὸ τὴν τραμουντάνα κατὰ τὸ γρέκο. Κι ὅχι τραμουντάνα κάρτα γρέγο, ἀλλὰ γιομᾶτο γρεγοτραμουντάνα Κ. Μπαστ., Ἀλιευτ., 116. || Ἄσμ.

"Ενα καράβ' ἀρμένιζι μὲ γριουτραμουδάνα,
κ' ἰκεῖ βορυιάζ' ἡ θάλασσα, κονδεύει νὰ τοὺ πνίξη
Θράκ. (Αἰν.) 2) "Ανεμος βορειοδυτικὸς Παξ. Πελοπν.
(Ἀργολ.)

γρεγουλάκι τό, ἐνιαχ. γρεγουλάτσι Σκυρ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. γρεγοῦλι ὡς ὑποκορ.

Ἡ ἐλαφρὰ πνοὴ βορειοανατολικοῦ ἀνέμου ἐνθ' ἀν.: Ἀσμ.
Φύσηξε βοριᾶς, μαῖστρος, γρεγουλάτσι
τὸ εἰσεστέπασε τ' ἄσπρο τῆς ποδαράτσι
Σκυρ.

γρεγουλιάζω Κ. Ἀνανιάδ., Θαλασσ. Ἐγκυκλοπ. 2, 209.

Ἐκ τοῦ ἀμαρτ. οὐσ. γρεγοῦλι.

Ἀπροσ. ἐπὶ ἀνέμου, πνέει ἀνεμος κλίνων πρὸς τὸν βο-
ρειοανατολικόν: Φρ. Γρεγουλιάζει (=ὁ ἀνατολικὸς ἀνεμος,
ὁ ὁποῖος πνέει, καταλήγει εἰς τὸν βορειοανατολικόν). Συνών.
γρεγαλίζω 1, γρεγοῦλιζω 1.

γρεκάκι τό, ἐνιαχ. γρικιάκ' Ἡπ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. γρέκι ὡς ὑποκορ.

Μικρὸν γρέκι, τὸ ὅπ. βλ., ἐνθ' ἀν.: Ἀσμ.

Πάει πάει 'ς τοῦ γρικιάκ',

λείπ' τοῦ τσιούλ' τοῦ βακράκ'

(τσιούλ' = πρόβατον ἔχον μικρὰ ὄτα, βακράκ' = πρόβατον
λευκὸν ἔχον μελανά στίγματα εἰς τὸ μέτωπον) Ἡπ.

Ἡ λ. καὶ ὡς τοπων. ὑπὸ τοὺς τύπ. Γρεκάκι Πελοπν.
(Ἡλ.) καὶ Γρικιάκ' Στερελλ. (Αἰτωλ. Ἀμφιλοχ. Ἀσπρό-
πυργ. Κολάκ. κ.ά.)

γρέκι τό, πολλαχ. γρέκ' πολλαχ. βορ. ἰδιωμ. γριέκ'
Θεσσ. (Κρυόβρ. Συκαμν. κ.ά.) γρέτσι Πελοπν. (Ἀρν. Ζε-
λίν. Κάμπος Λακων. Μεσσην. Ξεχώρ. Τρίκκ.) γρέτσ' Στε-
ρελλ. (Ἀγρίν. Δεσφ.) γκρέκι Πελοπν. (Αἴγ.) — Λεξ. Πρω.
Δημητρ. γκρέκ' Ἡπ. (Ζαγόρ. Κόνιτς.) Θεσσαλ. (Μελιβ.)
Μακεδ. (Βόιον Δαμασκ. Κοζ. Φυτ.) ἀγρέκ' Μακεδ. (Γήλοφ.
Δασοχώρ. Δεσκάτ. Κατάκαλ. Τριφύλλ. κ.ά.) ἐγρέκ' Θράκ.
(Τσακίλ.)

Ἐκ τοῦ Σλαβ. i g r e k = μέρος ὅπου ὁδηγεῖται τὸ ποῖμνιον
πρὸς ποτισμόν.

1) Τόπος ἀναπεπταμένος ἢ περίφρακτος, σκιερὸς ἢ ἐστε-
γασμένος ὅπου καταυλίζονται τὰ ποῖμνια πρὸς ἀνάπαυσιν
κατὰ τὴν ἡμέραν ἢ πρὸς διανυκτέρευσιν πολλαχ.: Ἡταν ὁ
ἡσκιος δὴ ἀγνῶρια πόγυρῖσαμε τὰ πράματα 'ς τὸ γρέκι
(ἦτο ἡ σκιὰ τοῦ σώματος τοῦ ἀνθρώπου δύο ποδάρια, ἦτο
περίπου μεσημβρία: πράματα = τὸ ποῖμνιον τῶν ζώων)
Πελοπν. (Ἀνδρίτσ.) Δὲν εἶναι καλὸ αὐτὸ τοῦ γρέκ', πρέπ'
νὰ τ' ἀλλάξουμι νὰ 'νι λίγου προουσήλιον Ἡπ. (Κουκούλ.)
Μάσ' τὰ πρό'τα 'ς τοῦ γρέκ', γιὰτ' νύχτονσι Ἡπ. (Πρά-
μαντ.) Ταχιά θὰ φύβγουν, θὰ πάουν 'ς τοῦ γρέκ' Θεσσ. (Βα-
θύρρ.) Θὰ πάουν κι θὰ τὰ βρῶ τὰ γίδια 'ς τοῦ γρέκ' Στερελλ.
(Γαλαξ.) Τὰ π'γαίναμι τὰ πράτα σ' ἄλλον γρέκ' Στερελλ.
(Σπάρτ.) Ποῦ τὰ 'εις τὰ γρέκια γιὰ τὰ γίδια; Στερελλ. (Αἰ-
τωλ.) Κοιμάμαστι μαζί μὲ τὰ πρόβατα 'ς τοῦ γρέκ' αὐτόθ.
Τὸ βράδυ πάησε ὁ στοιχειωμένος 'ς τὸ γρέκι πὺν κοιμῶνταν
αὐτὸς μὲ τὰ πρόβατα Ν. Πολίτ., Παραδ. 1, 281 || Ἀσμ.

Σὰν τὰ μερμήγκια περπατοῦν, σὰν τὰ μελίδδα βάζουν,
σὰν 'ς τὸ μελισσοβότανο 'ς τὰ γρέκια τοὺς γρεκιάζουν
(ἐνν. τὰ πρόβατα: βάζουν = βουτίζουν) Ἡπ.

Ποτές μου δὲν ἐπλάγιασα τὰ πρόβατα νὰ χάσω
καὶ τώρα πῶς μοῦ γίνηκε κ' ἔπεςα νὰ πλαγιάσω,
καὶ τὸ πρῶτ' σηκώνομαι δὴ ὄρες νὰ ξημερώσω,
βρίσκω τὸ γρέκι ἀδευανό, τὰ πρόβατα φευγάτα

Πελοπν. (Ἀργολ.) Συνών. λόντζα, στάλος. β) Κοίτη
τοῦ λαγοῦ ἢ ἄλλου ἀγρίου ζώου Ἡπ. (Ζαγόρ.) Μακεδ.
(Βλάστ.) Συνών. κολίτη, μονή. 2) Πρόχειρος ποιμενικὴ
καλύβη, κατοικία πολλαχ.: Ἀφοῦ πέρασες ἀπὸ τὸ γρέτσι
μου, κάτσε νὰ φάης τυρὶ τσαῖ συμμύζηθορ Πελοπν. (Ξε-
χώρ.) Μὴ ζυγώνουτε κοντά 'ς τὸ γρέκι, γιὰτ' εἶναι σκυλλιά
καὶ θὰ σᾶς φᾶνε Πελοπν. (Γορτυν.) Πάουν 'ς τοῦ γρέκ'
μ' Στερελλ. (Ἰπάτ.) Ἀι, σῦρε 'ς τοῦ γρέκ' σ, τί κάθισι;
Στερελλ. (Τοπόλ.) Ποῦ εἶχ' γρέκ'; Στερελλ. (Γραν.) Θὰ πᾶ'
τώρα νὰ πιάσω τὸ γρέκι μου νὰ τὸ κόψω δίπλα (θὰ πάω τώ-
ρα εἰς τὸ σπίτι μου νὰ κοιμηθῶ) Πελοπν. (Σουδεν.) || Φρ.
Τὸ 'καμι γρέκ' (ἐπὶ τῶν συχναζόντων πάντοτε εἰς τὸ αὐτὸ
μέρος) Εὐβ. (Στρόπον.) Τὸ 'στρουσι γρέκ' (συνών. μὲ τὴν
προηγούμεν.) Μακεδ. (Βλάστ.) Τὸ 'ρριξα γρέκι (παραμένω κά-
που ἀναπαυόμενος ἀδιαφορῶν διὰ πᾶσαν ἄλλην ἐργασίαν ἢ
ὑπόθεσιν) Πελοπν. (Κυνουρ.) Ποῦ θὰ κάμουνι γρέκ'; (ποῦ θὰ
σταματήσωμεν διὰ νὰ κοιμηθῶμεν;) Στερελλ. (Γραν.) Μ'
ἡδρι 'ς τὸ γρέκ' (μὲ εὖρε κοιμώμενον) αὐτόθ. Τὸ 'καμε γυαλί
τὸ γρέκι (ἐπὶ τῶν καταδαπανώντων τὰ ἑαυτῶν, ἐπὶ ἀσώτων)
Πελοπν. (Αἴγ. Βούρβουρ. Γορτυν. Λακων. Πύλ. Τριφυλ.
κ.ά.) Τὸ 'καμι γυαλί τοῦ γρέκ' (ὁμοίᾳ μὲ τὴν προηγούμεν.)
Στερελλ. (Αἰτωλ.) Γυαλί τὸ γρέκι (ἐπὶ αἰθρίας) Πελοπν.
(Λιγούρ.) Γυαλί τοῦ γρέκ' (ἐπὶ πλήρους ἐκκαθαρίσεως ὑπο-
θέσεώς τινος ἢ ἐπὶ κλοπῆς) Ἡπ. (Ἰωάνν. Κόνιτς.) Τοῦ τὸ
γυαλί'σαν τοῦ γρέκ' (τοῦ ἀφῆρεσαν, τοῦ ἐκλεψαν τὰ πάντα)
Στερελλ. (Αἰτωλ.) Γυαλί τὸ γρέκι (ἐπὶ πλήρους ἀναπαύσεως)
Πελοπν. (Κυνουρ.) Θὰ σ' γυαλί'σ' τοῦ γρέκ' (θὰ σὲ ἀποπέμ-
ψῃ) Στερελλ. (Αἰτωλ.) Μοῦ χάλασ' τοῦ γρέκ' (μὲ ὠδήγησεν
εἰς ἀμηχανίαν) Στερελλ. (Αἰτωλ.) Τὸ 'χασι τοῦ γρέκ' τ'
(ἐτρελλάθη) Θεσσ. (Τσαγκαρ.) Δὲν ξέρουν ποῦ ἔχουν τοῦ
γρέκ' (ἀπὸ τὰς πολλὰς φροντίδας ἢ περιπετειᾶς ἔχω συ-
σκότισιν φρενῶν, δὲν γνωρίζω ποῦ εὐρίσκομαι) Στερελλ.
(Αἰτωλ.) || Ἀσμ.

Μπῆκαν τὰ γίδια 'ς τὸ μαντρί, τὰ πρόβατα 'ς τὴν στρουίγκα
κ' ἡ Χρῦσω δὲν ἐφάνηκε 'ς τὸ γρέκι νὰ γυρίσῃ
Πελοπν.

Τσόπανος ἀπὸ τὸ γρέκι, | ξαφνικὸ νὰ δόνε βρέκη
Πελοπν. (Κίτ.) Συνών. γιὰτάκι 1, κατοικιό, κο-
νάκι, λόντζα, μαντρί, μονή, ξωμονή, στά-
νη, στρουίγκα

Ἡ λ. καὶ ὡς τοπων. ὑπὸ τοὺς τύπ. Γρέκ' Θράκ. (Κεσάν.)
Μακεδ. (Μοσχοπότ.) Μεγάλο Γρέκ' Θράκ. (Μέτρ.) Σ' τ'
Βλάχ' τοῦ Γρέκ' Μακεδ. (Καστορ.) Σ' τοῦ Γούλ' τοῦ Γρέκ'
Μακεδ. (Κοζ.) Σ' τοῦ Χαράλαμ' τοῦ Γρέκ' Στερελλ. (Κο-
λάκ.) Γκρέκ' Ἡπ. Στερελλ. (Αἰτωλ.) Γρέκια Θράκ. (Μέτρ.)
Στερελλ. (Ἀμφιλοχ.)

γρεκιάζω Ἡπ. (Μαργαρ. Παραμυθ. Πλατανούσ.) Πε-
λοπν. (Καλάβρυτ. Λιγυρ. Μεσσην.) — Λεξ. Βλαστ. 290 γρι-
κιάζου Εὐβ. (Ἀγία Ἀνν. Μετόχ. Στρόπον.) Ἡπ. (Δωδών.
Ζαγόρ. Κόνιτς.) Θεσσ. (Ἀργιθ. Ἀρματωλικ. Κακοπλεύρ.
Καλαμπάκ. Οἰζύν. Φάρσαλ.) Θράκ. (Λίμν. Μάδυτ. Περίστασ.)
Μακεδ. (Βόιον Βροντ. Γαλατ. Γήλοφ. Γρεβεν. Δαμασκ.
Δασοχώρ. Δεσκάτ. Καστορ. Λόφ. Χαλκιδ. κ.ά.) Στερελλ. (Αἰ-
τωλ. Ἀκαρναν. Ἀράχ. Ἀρτοτ. Ἀσπρόπυργ. Ἀστακ. Γραν.
Καλοσκοπ. Κολάκ. Λεπεν. Παρνασσ. Σπάρτ. Ἰπάτ. Φθιώτ.
Φτελ. Φωκ. κ.ά.) γκρικιάζω Μακεδ. (Βόιον) γκρικιάζου
Ἡπ. (Ζαγόρ. Κουκούλ.) γρετσιάζω Πελοπν. (Λαγκάδ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. γρέκι.

Α) Ἀμτβ. 1) Εἰσέρχομαι, παραμένω εἰς κατάλληλον τό-
πον ἢ οἶκημα πρὸς ἀνάπαυσιν ἢ διανυκτέρευσιν Εὐβ. (Ἀγίς

